

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De creatione animæ: an de aliquo facta sit. A

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Quo circa homo & imago dicitur, ad imaginē: filius autem imago, non ad imaginem: quia nat⁹ & non creatus, & qualis & in nullo dissimilis, homo creatus est à Deo, non genitus, non parilitate & qualis, sed quadam similitudine accedēs ei. vnde.

*Aug.lib.6.
Cap.6.in s. de Aug.in lib.6.Trinit.in Genef. legitur: Faciam⁹ hominem ad imaginem, & similitudinem nostrā, faciamus & nostram pluraliter dixit: & nisi ex relatiis accipi non oportet, ut facere intelligatur pater & filius, & spiritus sanctus ad imaginem patris & filii & spiritus sancti, ut subsisteret homo imago Dei. Sed quia non omnino & qualis siebat illa imago, tanquam non ab illo nata, sed ab eo creata, ideo ita imago dicitur quod & ad imaginē: qā non & quartur parilitate, sed accedit quadam similitudine. Filius autem est imago, sed non ad imaginem, quia & qualis patri. Dicitus est ergo homo ad imaginē, propter imparem similitudinē. Et terā 6. c. 12. ideo nostram, ut imago Trinitatis esse homo intelligatur, non Trinitati & qualis, sicut filius patri.*

*Ibid.paulo
inferius.*

*Aug.lib.de
Gen.ad lib.
terā 6. c. 12.
Et li.de Ge-
nesis contra
Manichaeos
1.c.17.in fine
tempor.*

Ecce ostensum est secundum quid sit homo simili Deo, scilicet secundum animam. Sed in corpore quandam proprietatem habet quæ hoc indicat: quia est erecta statura, secundum quā corpus animæ rationali congruit, qā in celum erectū est.

DE CREATIONE ANIMÆ: VTRVM

De aliquo facta sit, vel non, & quando facta,
& quam gratiam habuerit in
creatione.

DISTINCT. XVII.

A

HIC de origine animæ plura que i solent, scilicet, vnde creata fuerit, & quando, & quā gratiam habuerit in creatione. Sicut hominis formatio secundum corpus describitur, cum dicitur, Formauit Deus hominem de limo terræ: ita eiūdē secundum animam factura describitur, cū subdi-

Subditur. Et inspirauit in faciem eius spiraculum Aug.lib.7.
de Gen.ad
literam c.1.
in fine.
vitæ. Corpus n. de limo terræ formauit Deus, cui anima inspirauit. Vel secundū aliam literam, flauit vel sufflauit: non q[uod] fauicib[us] sufflauerit, vel manibus corporeis corp[us] formauerit. Spiritus enim De[us] est, nec lineamentis membrorum cōpositus. Non ergo carnaliter putem⁹ Deum corporis manibus formasse corpus, vel fauicibus inspirasse animam, sed potius hominem de limo terræ secundum corpus formauit iubēdo, volēdo, id est, voluit, & ve[lo]bo suo iussit, ut ita fieret: & inspirauit in faciem eius spiraculum vitæ, id est, substantia animæ in qua viueret, creauit: non de materia aliqua corporali vel spirituali, sed de nihilo.

Opinio quorundam h[er]eticorum, qui putauerunt.

animam esse de substantia Dei.

Genes.2.b.

Putauerunt n. quidam h[er]etici, Deum, de sua substantia animam creasse, verbis scripture per tinaciter inhærentes quib[us] dicitur, inspirauit vel insufflauit, &c. Cum flat, inquiunt, vel spirat homo, de se flatum emittit: Sic ergo cum dicitur De[us] Ioan.4.c.
Aug.lib.ae.
Gen.ad lit.
teram 7.c.2.
in princip.
Responsio.
Ibia ca. 3.
ad finem.
fasse, vel spirasse spiraculum in faciem hominis, ex se spiritum hominis emisisse intelligitur, i. de sua substantia. Qui hoc dicunt, nō capiunt tropica locutione dictum esse sufflauit, vel flauit, i. flatu hominis, scil. animam fecit. Flare n. est flatum facere: & flatum facere, est animam facere. Vnde Dominus p[E]sa. Omnes flatum ego feci. Non sunt ergo audiēdi qui putant animam esse partē Dei Ez.18.57.d
Si n. hoc esset, nec à se, nec ab alio decipi posset, nec ad malum faciēdum vel patiendum compelli, nec in melius vel deteri⁹ mutari. Flatus ergo quo hominem animauit, factus est à Deo; non de Deo, nec de aliqua materia, sed de nihilo.

*Quando facta sit anima, an ante corpus, aut
in corpore.*

C

Sed Vtrum in corpore, ve[lo] extra corpus, etiā inter